

4

Studieassistenter – talentudvikling eller discountundervisning?

7

Stillingsstrukturer presser forskningen

8

Følgegruppe holder øje med ny læreruddannelse

ENEBEDØMMELSER SKABER URO

Pædagoguddannelsen Sydhavn har indført enebedømmelser til mundtlige gruppeprøver i faget individ, institution og samfund. Både retssikkerhed og arbejdsmiljø bliver sat over styr, mener undervisere og tillidsrepræsentanter.

Det er kun et forsøg, men alligevel har enebedømmelser ved mundtlige prøver skabt røre og uro blandt undervisere på Pædagoguddannelsen Sydhavn. For når der kun sidder ét menneske til både at gennemføre eksaminationen og vurdere indsatsen, kommer de studerendes retssikkerhed i fare, og ikke mindst arbejdsmiljøet bliver presset, lyder det fra tillidsrepræsentant Mikkel Høgsbro:

”Som undervisere mener vi ikke, at man bør agere både lærer og censor. En eksamenssituation er jo i bund og grund en subjektiv situation. Det er en subjektiv vurdering, hvad der eksempelvis er et acceptabelt niveau for et syvtal, og her er elevernes retssikkerhed garanteret ved,

at der er to mennesker, der foretager den vurdering. Ved enebedømmelserne mener vi, at man går på kompromis med den-

“Det er helt åbenlyst, at der ikke er nogen, der glæder sig til at sidde alene med fem studerende, der måske er utilfredse med den karakter, de får”.

Mikkel Høgsbro, tillidsrepræsentant

ne retssikkerhed, fordi det er et enkelt menneske, der skal være både den udøvende og den dømmende magt, og det strider mod alle principper”, siger han.

Ud over bekymringen for de studerendes retssikkerhed er Mikkel Høgsbro også alvorlig nervøs for, hvordan enebedømmersmodellen på sigt vil påvirke undervisernes arbejdsmiljø. For de første tilbagemeldinger viser, at de mundtlige prøver ikke er en opgave, som underviserne ser frem til.

”Det er helt åbenlyst, at der ikke er nogen, der glæder sig til at sidde alene med fem studerende, der måske er utilfredse med den karakter, de får. Der er i forvejen mange studerende, der klager over deres

“Jeg tror ikke på, at de problemer, som de kommer med, er reelle problemer. Jeg er sikker på, at de sagtens kan klare det. De er professionelle mennesker, og uanset om der er en censor til stede eller ej, så skal de jo være objektive i bedømmelsessituationen”.

Ole Ishøj, uddannelsesleder, Pædagoguddannelsen Sydhavn

>> Artikel fortsat fra forsiden

ENEBEDØMMELSER SKABER URO

karakterer og ikke forstår, hvorfor de ikke får 10 eller 12 i det hele, og i den situation vil underviseren her stå alene om argumentationen – uden andre, der kan bevidne det, der foregik ved eksamensbordet. Det er absolut ikke nogen rar situation at være i, og det vil påvirke arbejdsmiljøet i negativ retning”, siger han.

Ingen spareøvelse

DM-klubben på Pædagoguddannelsen Sydhavn mødtes i begyndelsen af oktober, og her blev der vedtaget en udtalelse til ledelsen. Den markerer utilfredsheden med enebedømmermodellen, som medarbejderne finder både fagligt og etisk uforsvarlig, ligesom skrivelsen opfordrer ledelsen til at sikre, at der fremover er to undervisere til stede ved afvikling af de mundtlige gruppeprøver.

Med ledelsesøjne må enebedømmelser ifølge Mikkel Høgsbro være en oplagt måde at spare penge på, når de studerende skal prøves i flere og flere moduler. Men at det skulle have noget med økonomi at gøre, afviser uddannelsesleder ved Pædagoguddannelsen Sydhavn Ole Ishøj blankt:

”Det her er på ingen måde en spareøvelse. Det er suverænt min beslutning at prøve det her af på lokalt plan, og det kommer som opfølgning på nogle tidligere planlægningsmøder, vi har haft det seneste år. Her bad jeg underviserne tage stilling til, hvordan de oplever rollefordelingen ved de mundtlige prøver, og om de

følger det regelsæt, der er omkring netop rollefordelingen for henholdsvis censor og underviser. Underviserne opfattede denne rollefordeling meget forskelligt, så derfor tog jeg beslutningen om at prøve det her af”, siger han.

Ikke reelle problemer

Pædagoguddannelsen Sydhavn har lovgivningen på sin side i sagen om enebedømmelser. Af Bekendtgørelsen om prøver i erhvervsrettede videregående uddannelser fra 2013 fremgår det, at mundtlige gruppeprøver skal afvikles med én eller flere lærere udpeget af uddannelsesinstitutionen. Og det skal ske på en sådan måde, at den enkelte studerende eksamineres, så det sikres, at der kan foretages en individuel bedømmelse af præstationen.

Og det er netop her, underviserne sætter hælene i. Det er for svært for ét menneske både at styre en diskussion, stille kritiske spørgsmål, tage notater, votere, give karakterer og forholde sig til tilbagemeldinger, argumenterer de.

Men indholdet i protesterne gør ikke meget indtryk på uddannelseslederen:

”Jeg tror ikke på, at de problemer, som de kommer med, er reelle problemer. Jeg er sikker på, at de sagtens kan klare det. De er professionelle mennesker, og uanset om der er en censor til stede eller ej, så skal de jo være objektive i bedømmelsessituationen”, svarer han.

Sagen er blæst op

Uddannelseslederen siger, at han godt kan høre, at underviserne siger, at de er

utrygge ved enebedømmelserne. Men han kan ikke forstå dem:

”Jeg kan godt høre, hvad underviserne siger, men jeg synes, de blæser det op. Faktisk forstår jeg det ikke. Hvis man var en uerfaren underviser, var det nok noget andet, men vi har at gøre med erfarne undervisere”, siger han.

Underviserne har forelagt problematikken og bekymringerne for Uddannelses- og Forskningsministeriet, og fra Center for Uddannelsespolitik retter chefkonsulent Lars Bo Henriksen opmærksomheden mod netop antallet af bedømmere:

”Ministeriet skal bemærke, at professionshøjskolen skal tage stilling til, om flere læreres bedømmelse kan være hensigtsmæssigt, når der er tale om gruppeeksamen, idet det jo skal sikres, at der kan foretages en individuel bedømmelse af den studerendes præstation efter eksamensbekendtgørelsen § 12, stk. 1”, lyder hans svar på henvendelsen.

Underviserne på Pædagoguddannelsen Sydhavn frygter, at enebedømmelserne flytter med over i den nye 2014-uddannelse, men det vil Ole Ishøj hverken be- eller afkræfte på nuværende tidspunkt:

”Nu afprøver vi den her model af i et gammelt fag. Jeg synes, det er et godt øvested, og så må vi se, hvor det hele lander. Men den her sag støjer jo rigtig meget, så måske kommer det til at påvirke beslutningen i UCC's pædagogprogram, det kan jeg da ikke afvise”, siger han. <<

Utrygt for både studerende og undervisere

Det er uholdbart at være enebedømmer, fastslår Anne-Marie Nielsen, lektor ved Pædagoguddannelsen Sydhavn. Modellen er helt grundlæggende i konflikt med grundlovens principper om magtens tredeling, mener hun. Og så rammer den arbejdsmiljøet.

Når de studerende går til gruppeprøver, skal de have en individuel bedøm-

Anne-Marie Nielsen mener, at der er stor forskel på at være enebedømmer til skriftlige og mundtlige eksamener. En opgave kan vises til en anden, mens der ingen vidner er til en mundtlig eksamen.

Når lektor Anne-Marie Nielsen tager plads ved det grønne eksamensbord til mundtlige gruppeprøver i faget individ, institution og samfund på Pædagoguddannelsen Sydhavn, sidder hun fremover alene på sin side af bordet. Hun er både vejleder og censor. Og det er ikke en model, hun bifalder:

”Der er mange problematikker forbundet med, at vi nu skal føre de studeren-

de til eksamen alene. Et af de helt store aspekter er de studerendes retssikkerhed. Som underviser har jeg oftest mange kasketter på. Jeg kan være vejleder, studievejleder, mentor og underviser. Og nu skal jeg så også være den, der sidder alene og bedømmer den studerende. Jeg bliver både den udøvende og den dømmende magt, og det mener jeg ikke er rimeligt over for de studerende”, siger hun.

melse, og her mener Anne-Marie Nielsen også, at enebedømmermodellen rammer skævt:

”Jeg skal tage notater og vurdere, hvordan den enkelte klarer sig, samtidig med at jeg skal stille kritiske spørgsmål. Når der sidder fem studerende på én gang, og der kun er mig til at nå det hele, er jeg bekymret for, om de studerende får den eksamen og den vurdering, de har krav på”, siger hun.

Anne-Marie Nielsen mener, at enebedømmelser til mundtlige prøver er en helt anden problematik end ved skriftlige prøver. For mens en underviser kan vise en skriftlig opgave til en kollega og få et sæt ekstra øjne på, er der ingen i den mundtlige situation, der kan bevidne det, der sker i eksamenslokalet.

“Jeg ved, at der er nogen, der tidligere har følt sig presset af situationen til at give en lidt højere karakter, end præstationen rakte til, og det er jo helt uholdbart – men samtidig helt forståeligt fra et undervisersynspunkt, for det er ikke rart at sidde alene i sådan en situation”.

Anne-Marie Nielsen, lektor, Pædagoguddannelsen Sydhavn

>> Artikel fortsat fra forsiden

Utrygt for både studerende og undervisere

Dårligt for arbejdsmiljøet

På det personlige plan er lektoren også skeptisk over for enebedømmelserne. I en normal prøve- eller eksamenssituation er censors rolle ikke kun at vurdere de studerende, men også eksaminatoren. Og når censor og eksaminator er én og samme

person, er der ingen udefrakommende, der objektivt vurderer, at det hele foregår, som det skal. Og det bekymrer Anne-Marie Nielsen:

”Som jeg ser det, er min rolle også truet af enebedømmelserne. Hvad sker der, hvis jeg for eksempel ikke har det godt med en studerende. Alle undervisere og studerende kender den situation, og her er censor med til at sikre, at alting går rigtigt for sig. Jeg ved, at der er nogen, der tidligere har

følt sig presset af situationen til at give en lidt højere karakter, end præstationen rakte til, og det er jo helt uholdbart – men samtidig helt forståeligt fra et undervisersynspunkt, for det er ikke rart at sidde alene i sådan en situation”.

Anne-Marie Nielsen og kollegerne har gjort indsigelser mod enebedømmermodellen over for den lokale ledelse. Men der er ingen lydhørhed over for argumenterne, fortæller hun:

Studieassistenter vækker bekymring

Det står direkte og uden omsvøb i det høringsvar, som Danske Professionshøjskoler har sendt til Styrelsen for Videregående Uddannelser i forbindelse med overenskomstkravene 2015, OK 15:

”På professionshøjskolerne er der et stigende ønske om at kunne ansætte egne studerende til at varetage undervisning”.

Ifølge høringsvaret ønsker Danske Professionshøjskoler at blive omfattet af overenskomsten for studenterundervisere ved universiteterne. Kan det ikke lade sig gøre, opfordrer professionshøjskolerne til, at der bliver vedtaget en tilsvarende overenskomst på professionshøjskolernes område, så det bliver muligt at ansætte studerende til at varetage opgaver, der supplerer undervisningen på adjunkt-, lektor- og docentniveau.

Men det er ikke noget, som falder i god jord hos blandt andre Per Holst-Hansen, lektor ved læreruddannelsen og tillidsrepræsentant på UC Syddanmark:

”Der står, at studieassistenterne skal varetage undervisningen, så vi er af den opfattelse, at der er tale om billig, ukvalificeret arbejdskraft, der skal ind at lave adjunkt- og lektorarbejde”, siger han.

Han frygter, at studieassistentstillingerne bliver oprettet med det sigte at gå uden om den stillingsstruktur, der fastlægges, at det er adjunkter, lektorer og docenter, der står for den læringsbaserede undervisning.

”Vi er godt klar over, at der kan være nogle opgaver, som de studerende sagtens og fint kan løse. Det kan være særlige stu-

diesociale aktiviteter og funktioner som trivselsambassadører eller dem, der har nøglerne til måske fysik/kemi-lokalerne eller idrætslokalerne. Men problemer er, at studieassistenterne bliver omtalt som faglige ressourcer, der skal facilitere læringsprocesser, og det mener vi ikke, at de skal. De faglige resourcepersoner er timelærere og ansatte – ikke studerende”, fastslår han.

DM: ”Det er en gråzone”

Ligesom i folkeskolerne er der også på professionshøjskolerne krav om mere undervisning fra hver enkelt underviser. Det giver ifølge Per Holst-Hansen mindre tid til forberedelse, og i den situation kan det være nærliggende at bede en dygtig studieassistent tage del i opgaven.

”Folk er pressede, og så kan man hyre nogle lavtlønnede assistenter ind til at tage noget at arbejdet. Men jeg ser det som en glidebane, og det hænger blandt andet sammen med studieaktivitetsmodellen, som alle professionshøjskoler jo skal arbejde efter nu. Den ændrer undervisningsbegrebet, fordi alt fra coaching, individuelle samtaler, træningsprogrammer og andre opgaver af den art nu er en del af undervisningen. Og det er netop den slags opgaver, som vi frygter, at studieassistenter vil blive sat til at udføre, og så er der altså tale om deciderede undervisningsopgaver”, siger han.

Også i DM, Dansk Magisterforening, er der bekymring over ansættelsen af studieassistenterne.

”Det er en reel problematik, og man bevæger sig i en gråzo-

”Vi får at vide, at vi er så professionelle, at vi godt kan løse opgaven på den her måde. Vores dømmekraft i forhold til at kunne gå ind at vurdere, om vi kan løse opgaven tilfredsstillende, er ganske simpelt blevet underkendt”, siger hun.

Også blandt de studerende har prøviformen skabt panderynker, fortæller lektoren. I forbindelse med de seneste prøver blev de studerende informeret om, at der ikke længere vil være en censor til

stede, og det gav uro på stolerækkerne og bekymrede miner:

”Der kom kommentarer som: ”Så skal man sandelig sørge for at holde sig gode venner med sin vejleder”, så det er jo ikke kun fra undervisnerside, at vi er bekymrede. De studerende er også nervøse for, hvad det betyder for deres karakterer”, siger hun.

Foreløbigt bliver enebedømmelserne udelukkende brugt i faget individ, institu-

tion og samfund, men Anne-Marie Nielsen frygter, at modellen breder sig til nogle af de mange prøver, der er indeholdt i den nye pædagoguddannelse.

”Det er jo en dyr foranstaltning at have to mennesker siddende, det kan vi sagtens se. Men det har altså nogle store konsekvenser at skære så meget ind til benet, og det synes vi ikke er i orden. Hverken over for de studerende eller os som undervisere”. <<

Professionshøjskolerne vil ansætte studieassistenter til at varetage dele af undervisningen, og det giver panderynker hos nogle. På UC Syddanmark kalder tillidsrepræsentant Per Holst-Hansen det et skråplan, at studerende skal være en del af læringsfaciliteringen.

ne. I det omfang studieassistenterne hjælper de studerende til at studere, danne grupper og den slags ting, så er det fint. Men i det øjeblik at opgaverne er nogle, som underviseren skulle have tid til som en del af undervisningen, så er det ikke i orden”, fastslår Helge Nielsen, forhandlingskonsulent i DM.

”Ifølge stillingsstrukturen skal undervisning varetages af adjunkter, lektorer og andre kvalificerede medarbejdere, og i det øjeblik man ikke har tid nok, er det ikke i orden bare at løse det med discountundervisere”, siger han.

Lokale aftaler

På UC Syddanmark afviser uddannelsesdirektør Karen Marie Madsen enhver tanke om, at studieassistenterne skal tage sig af opgaver, der er undervisningsrettede.

”Jeg forstår fuldt ud bekymringen, hvis man ser studieassistenterne som nogle, der skal overtage undervisningsopgaver. Men det skal de ikke. Det kan jeg sige helt klart”, siger hun.

Studieassistenterne er endnu ikke en del af personalesta-

ben på UC Syddanmark. Og når de bliver det, bliver det med et helt andet sigte end undervisning, fastslår hun:

”Det, vi vil bruge studieassistenterne til, er at gå ind at støtte op om de studerende og skabe relationer, så vi kan sikre

fastholdelsen. Vi har ingen intentioner om, at de skal tage undervisningsopgaver, for de bedste til at undervise er undervisere, og det er studieassistenterne jo slet ikke”, siger uddannelsesdirektøren.

På UC Syddanmark har ansættelse af studieassistenter været til debat i det lokale samarbejdsudvalg, og ifølge Karen Marie Madsen skal der være enighed om ordlyden og fortolkningen af de opgaver, som assistenterne skal tage sig af, før de første ansættelser kommer på tale.

Og det er på netop lokalt plan, at studieassistenternes

opgaver skal fastlægges, lyder det også fra formand for rektorlegiet Harald Mikkelsen:

”Vi har ikke nogen mening om den sag. Det er en sag for den enkelte institution”, fastslår han. <<

“På professionshøjskolerne er der et stigende ønske om at kunne ansætte egne studerende til at varetage undervisning”.

Del af høringssvar fra Danske Professionshøjskoler til Styrelsen for Videregående Uddannelser i forbindelse med OK 15

Lektor: Talentfulde studerende er et godt supplement

Susanne Bang-Larsen, lektor på UCN, gør for andet år i træk brug af studieassistenter. For hende giver det mening at lade ældre studerende stå for studiesocialisering og træning på første årgang. Og både de nye og de ældre studerende bliver dygtigere af ordningen, mener hun.

Sidste år fik underviserne på læreruddannelsen ved UCN i Hjørring og Aalborg mulighed for at ansætte studieassistenter. Det var tænkt som en forsøgsordning, men allerede nu er ordningen gjort permanent, og det er ikke uden grund, siger Susanne Bang-Larsen, lektor på UCN.

”Specielt på første årgang kan vi se en idé i at bruge studieassistenterne, for der er mange studiesociale aktiviteter, som man skal tage sig af. De studerende skal lære at arbejde sammen, have hjælp til bibliotekssøgning og andre ting, der er direkte koblet til fagene, og her er det oplagt at lade en ældre studerende træde til”, siger hun.

I begyndelsen var Susanne Bang-Larsen bekymret for, om de studerende ville gå ind og tage egentlige undervisningsopgaver fra underviserne – til lønninger langt under overenskomsten. Men det er der slet ikke tale om, fastslår hun:

”Jeg har selv haft den skepsis, så jeg kan sagtens forstå de af mine kolleger rundt omkring i landet, der er bekymrede. Men hos os går de studerende ikke ind og tager undervisningsopgaver for os lektorer. De tager sig af studiesociale opgaver, og så fylder de huller ud der, hvor de studerende mangler noget, som de burde have haft med, da de begyndte på studiet”.

Lektor Susanne Bang-Larsen mener, at studieassistentordningen fungerer som et talentudviklingsprogram for de særligt dygtige studerende, der får jobbene.

Nyt og ekstra input

Opgaverne spænder vidt, men er af generel karakter, fastslår Susanne Bang-Larsen: Hvordan ser en litteraturliste ud, hvordan skal en god opgave være bygget op, og hvordan sætter man kommaer.

”Vi kan godt blive enige om, at nogle af tingene er noget, som de studerende skulle have styr på allerede. Men det har de altså langtfra. Og jeg har ikke tid til at undervise dem i noget, de skulle have lært et andet sted. Derfor er det noget, som studieassistenten tager sig af”, siger hun.

En anden opgave, der ifølge Susanne Bang-Larsen er oplagt at overlade til studieassistenterne, er information om praktikforløb. Det giver noget helt andet for de nye studerende at høre om det fra en

medstuderende, der har erfaringen i frisk erindring. Men hvad der ellers kommer på skemaet med studieassistenten ved katederet, er afhængig af den enkelte studieassistent:

”Nogle gange har man en studieassistent, der er rigtig skrap til noget. Det kan være websøgninger, danskprogrammer eller noget andet. Jeg vil aldrig have tid til at sidde med en studerende og eksempelvis

surfe rundt eller sætte mig ind i, hvordan forskellige programmer virker, men det har studieassistenten tid til, og på den måde får de studerende noget input, som de ellers ikke ville få”, siger hun.

Styrker talenterne

Da ordningen blev indført på UCN, blev stillingerne slået op. Men ret hurtigt viste det sig, at de fleste lektorer havde en kandidat i kikkerten, som de gerne ville rekruttere til jobbet. Derfor bliver stillingerne ikke længe annonceret, men udelukkende besat ved, at en lektor prikker en studerende på skulderen for at tilbyde jobbet.

Og det er en god løsning, mener Susanne Bang-Larsen, for hun ser ikke kun studieassistentstillingerne som et supplement til SU'en for de studerende, der får jobbene. Hun ser det også som et talentforløb:

”De studerende, der får jobbene, bliver dygtigere. De har samtaler med os lærere, og vi mødes i en følgegruppe med alle studieassistenterne to-tre gange per semester, hvor vi evaluerer og taler om forløbene. Så på en måde er det en slags talentforløb for studieassistenterne, fordi de får mulighed for at lære en masse nyt og prøve sig selv af på nye måder”.

På UCN er det hovedsageligt på første årgang, at underviserne gør brug af studieassistenterne. De bliver aflønnet med 116 kroner i timen, mens timelønnet undervisning ifølge cirkulæret giver 230 kroner i timen. <<

“Hos os går de studerende ikke ind og tager undervisningsopgaver for os lektorer. De tager sig af studiesociale opgaver, og så fylder de huller ud der, hvor de studerende mangler noget, som de burde have haft med, da de begyndte på studiet”.

Susanne Bang-Larsen, lektor på læreruddannelsen, UCN

Forskningen er trængt med ny stillingsstruktur

Adjunkter skal forske i mindst et år for at blive lektorable. Det lægger pres på bevillingerne og dermed lektorernes muligheder for at forske.

Den nye stillingsstruktur, som trådte i kraft 1. august sidste år, gør det klart sort på hvidt: Professionsundervisere skal opkvalificeres, og det skal blandt andet ske ved at øge forskningsforpligtelsen på adjunktniveau.

Men det skaber panderynker på tværs af professionsmiljøet. Ikke fordi der er modstand mod, at adjunkter skal forske. Men fordi der er så begrænsede midler at forske for på professionshøjskolerne, at det kan ramme lektorernes forskningsmuligheder.

Som økonomien ser ud i dag, modtager professionshøjskolerne kun 270 millioner kroner om året til forskning. Det svarer til fire procent af den forskningsressource, som universiteterne råder over.

“Alt efter hvordan man gør tallene op, er professionshøjskolerne forskningsressource på mellem to og fire procent af det, som universiteterne har, og det er jo mildest talt en meget markant forskel, som jeg synes, man bør kigge på politisk”.

Harald Mikkelsen, formand Danske Professionshøjskoler

Formand for Danske Professionshøjskoler Harald Mikkelsen kan godt følge bekymringen:

”Hvis man skal sikre alle adjunkter et helt årsværk til forskning, vil der med de relativt beherskede ressourcer, som vi har til rådighed, være risiko for, at lektorer, docenter og andre seniormedarbejdere ikke får tildelt tilstrækkeligt med forskningsopgaver. Det er en reel bekymring”, siger han.

En mulig løsning på problemet kan ifølge Harald Mikkelsen være at lade adjunkter og lektorer arbejde sammen om et givent forskningsprojekt. Men det kræver en meget nøje og detaljeret planlægning, og det er ikke nogen nem opgave, erkender han.

Derfor appellerer han til politisk hold for at få sikret, flere penge til professionsforskningen.

”Grundlæggende mener jeg, at den nye stillingsstruktur er god. Der er ingen, der kan være uenige i, at vi skal have så kvalificerede medarbejdere som muligt. Det er altså ikke selve målet og strukturen, der er problematikken. Det er de muligheder, vi har for at nå målet. Alt efter hvordan man gør tallene op, er professionshøjskolerne forskningsressource på mellem to og fire procent af det, som universiteterne har, og det er jo mildest talt en meget markant forskel, som jeg synes, man bør kigge på politisk”, siger han.

Et underbelyst område

At forskningsbevillingen til professionshøjskolerne er i den lave ende, erkender Jeppe Bruus, uddannelses- og forskningsordfører for Socialdemokraterne og medlem af regeringens Uddannelses- og Forskningsudvalg:

”Det tager tid at opbygge forskningsmiljøer, og jeg håber, at vi over tid kan øge bevillingerne til professionshøjskolerne. Det er jo et spørgsmål om politisk vilje”, siger han.

Jeppe Bruus understreger, at det er den nuværende regering, der har prioriteret forskningen på professionshøjskolerne, og står det til ham, skal der tilflyde flere midler til området fremover. Men det kommer til at tage tid, forudser han.

“Det vil være forkert at forhandle finanslov for åben tæppe. Men jeg vil gerne sige, at jeg generelt synes, at forskning i professionsfagene er et underbelyst område. Jeg er optaget af, hvordan vi udvikler vores samfund og vores velfærd, og her spiller professionsfagene en helt afgørende rolle”.

Jeppe Bruus (S), uddannelses- og forskningsordfører

”Hvis vi tillader os at kigge lidt tilbage, er det ret nyt, at der overhovedet bliver afsat penge til professionsforskning. Jeg er enig i, at fire procent, i forhold til det som universiteterne råder over, lyder af meget lidt. Men man skal starte et sted, og jeg synes, vi er kommet godt fra start, selv om jeg sagtens kan se, at der kan bruges flere penge på området”.

Regeringen sidder lige nu midt i finanslovsforhandlingerne, men om der kommer flere penge i professionshøjskolerne forskningspulje, vil ordføreren ikke udtale sig om.

”Det vil være forkert at forhandle finanslov for åben tæppe. Men jeg vil gerne sige, at jeg generelt synes, at forskning i professionsfagene er et underbelyst område. Jeg er optaget af, hvordan vi udvikler vores samfund og vores velfærd, og her spiller professionsfagene en helt afgørende rolle. Hvis vi skal løfte kvaliteten i velfærdsstaten, er det overordentlig vigtigt, at vi kigger på, hvad der sker på professionsområdet, så derfor har det min store bevhængthed”, fastslår han. <<

Uddannelseskvalitet

Mens vi venter på Kvalitetsudvalgets 2. rapport om de videregående uddannelser, bliver det mere og mere tydeligt, at uddannelseskvalitet er under pres hele vejen gennem uddannelsessystemet.

Artiklerne i dette temanummer peger på en række problemstillinger, som alle handler om kvalitet, og hvor konkrete afgørelser er med til at udfordre kvalitetsbegrebet.

Undervisningskvalitet er en kompleks størrelse, som ikke kan defineres og kvantificeres på forhånd. Kvaliteten skabes i samspillet mellem kvalificerede undervisere og engagerede studerende. Men i det møde spiller rammer en afgørende rolle.

Det er afgørende, at kommende lektorer gennem adjunktforløb er en del af et forsknings- og udviklingsmiljø. Den nye stillingsstruktur har sat en meget håndfast minimumsgrænse for denne deltagelse. Nemlig 25 procent eller et årsværk i løbet af adjunktperioden. Flere steder sætter det imidlertid professionshøjskolerne under pres, fordi der ikke er tilstrækkelige midler til også at sørge for, at lektorerne med erfaring i forskning og udvikling kan fortsætte med deres projekter.

De studerende efterlyser mere undervisning. I løsningen af den

udfordring er det oplagt at se på, hvordan studerende i højere grad kan indgå i forpligtende samarbejde om deres studium. På den baggrund er det værd at holde øje med de forsøg, der bliver gjort med studieassistenter. Her er det afgørende at få afgrænset og defineret studieassistenternes arbejdsopgaver, så de retter sig mod det studiesociale og ikke bliver en erstatning for god og kvalificeret undervisning.

Endvidere er der en besynderlig sag om enebedømmelse ved gruppeeksamen, hvor undervisere presses ud i en bedømmelsessituation, der skriger til himlen om mangel på hensyn til underviserens arbejdsmiljø, de studerendes retssikkerhed og endelig er et eksempel på totalt fravær af fokus på kvalitet.

Tid til forberedelse er blevet skåret drastisk ned i folkeskolen, og underviserne på professionshøjskolerne udfordres til at levere mere undervisning for samme antal arbejdstimer med henvisning til studieaktivitetsmodellen.

Uddannelseskvaliteten afhænger af konkrete afgørelser og handlinger på disse udfordringer og vil være afgørende for udviklingen af vores sektor.

Styregruppe følger den nye læreruddannelse

Frem til 2017, når de første studerende dimitterer fra den nye læreruddannelse, vil styregruppen følge uddannelsens udvikling.

De første studerende er i gang på den nye læreruddannelse, LU13, som den også bliver kaldt. Og frem til 2017, når de studerende afslutter deres uddannelse, får de følgeskab af en gruppe mennesker fra UC-miljøet, der er mere end interesserede i at følge med i, hvordan det går.

Styregruppen er nedsat af DM og rektorkollegiet og består derudover af repræsentanter for de forskellige faglige foreninger og for de studerende. Første arbejdsrunde blev holdt umiddelbart før efterårsferien, og her lagde gruppen sig fast på både arbejdsprocessen og nogle af de fokuspunkter, der skal følges ekstra tæt over de kommende år.

”Noget af det, vi vil følge, er blandt andet, hvordan de faglige foreninger bliver inddraget i den nye læreruddannelse, og hvordan man kan arbejde med nye identiteter for fagområderne. Derudover er det også emner som frafald, praksissamarbejde og de nationale faggrupper, som vi vil sætte på dagsordenen, og så vil vi også følge udviklingsprojektet om undervisernes kompetencer”, fortæller

Hans Beksgaard, medlem af styregruppen i sin egenskab af formand for DM Professionshøjskoler.

Styregruppen har foreløbigt planer om at mødes to gange per semester, og hvert medlem af gruppen har mulighed for både at italesætte problemfelter og komme med andre forslag til, hvad der skal diskuteres på møderne.

Styregruppen består af følgende medlemmer:

Tove Hvid (formand), repræsentant for rektorkollegiet

Hans Beksgaard, repræsentant for DM Professionshøjskoler

Torben Nørregaard Rasmussen (de pædagogiske fag)

Inge Ragnarsson (idræt)

Nina Troelsgaard Jensen (Foreningen af lærere i naturfag)

Bob Bohlbro (formand for Lærerstuderendes Landskreds)

Elsebeth Jensen (formand for Læreruddannelsens

Leder netværk). <<